

[Poul Hansen (Kalundborg).]

sat til behandling også i år. Man kan altså ikke sige, at der i den politik, der er gennemført, og i den politik, som der er lagt op til, ligger noget, som viser, at vi har svigtet, hvad vi gik ind for. Det ærede medlem hr. Aksel Larsens påstand er derfor en urigtig påstand.

Når jeg her nævner spørgsmålet om reformforslagene, så ville jeg gerne benytte lejligheden til at udtrykke min tilfredshed med, hvad det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard forleden sagde om disse spørgsmål. Jeg så deri en stor velvilje overfor de reformer, som der er tale om at gennemføre i den kommende tid.

Vi har jo også under de taler, der er holdt under denne debat af de ærede medlemmer hr. Erik Eriksen og hr. Aksel Møller, hørt megen kritik af regeringen, og man kan vel sige det sådan, at kritikens konklusion var den, at der burde have været valg, og at vi burde have haft en anden regering — det er det, der stadigvæk går igen i de ærede medlemmers taler, skønt vi altså stadig ikke har fået at vide, hvilken politik en sådan anden regering ville føre.

Vi har stadig i talerne på de landsmøder, partierne har holdt fornylig, iagttaget en sammenbidt tavshed med hensyn til, hvad det egentlige, konkrete indhold af disse partiets politik skulle være. Jeg vil gerne her gentage, hvad jeg allerede tidligere har sagt, at jeg tror ikke på, at dels en sådan fremgangsmåde, dels den sitdownstrejke, som man fra de partiets side gennemførte i september, har synderlig sympati hos befolkningen. Men den holdning, som man har iagttaget fra den side, og de taler, der har været holdt under denne debat, og hvad der er meddelt om venstres landsmøde og om det konservative folkepartis landsrådsmøde, synes jeg medfører, at man må gøre sig visse tanker i tilknytning til de stærke krav, som fra den side har lydt om en anden regering. Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft trykkede — såvidt jeg har kunnet forstå referaterne fra Aalborg — venstre hjerteligt og inderligt i sin og de konservatives favn. Jeg tør sige, at det var ikke muligt i referatet fra Odensemødet, hvor det ærede medlem hr. Erik Eriksen talte, at finde en tilsvarende hjertelighed overfor de konservative, det var tværtimod mere på-

faldende, at det ærede medlem havde venlige ord — som han altid har det — tilovers for det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard. Hvis jeg må være så dristig at bruge det billede, kunne man sige om det ærede medlem hr. Erik Eriksen, at han minder lidt om den ægtemand, der er så sikker på sin kone, at han mener at kunne tillade sig at flirte lidt til en anden side. Det kan godt være, at konen gør gode miner til slet spil og finder sig deri, men jeg skulle tage meget fejl, om hun ikke i enrum er tænderskærende, når hun har været vidne til en sådan flirt.

Det er i og for sig forståeligt, at det ærede medlem hr. Erik Eriksen har denne interesse for det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, for man behøver jo ikke at forstå fuglenes sprog for efter det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaards tale her forleden at finde ud af, at en regeringsdannelse med konservativ deltagelse ikke vil kunne påregne radikal gunst og derfor altså, selvom man tænkte sig et valg, med hvad deraf kunne følge, heller ikke vil være mulig. Man må nemlig opstille det spørgsmål efter det, vi har hørt i den senere tid: Hvilken realitet er der i virkeligheden i det billede, man fra den side holder op for vælgerne om en venstre-konservativ regering? Efter hvad der foreligger for os, må man sige, at den vil kun være mulig, hvis de to partier tænker sig at vinde flertal, og det er — deri er jeg enig med det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard — det rene fantasteri. (*Erik Eriksen*: Prøv det!). Det ærede medlem siger: prøv det. Jeg tror, at det ærede medlem gør sig altfor optimistiske forhåbninger om, hvad han har at vente, hvis han i øjeblikket kommer ud til vælgerne. Jeg har let ved at forstå, at det, når mulighederne er, som jeg her har prøvet at trække op, kan være noget vanskeligt for de konservative i denne situation, og at det også kan give sig, lad mig sige visse overophedede udslag, som vi har set. Jeg synes, at den slutning, man kan drage heraf, er, at det er en fiktion, et drømebillede, at regne med mulighederne for en regeringskoalition, end-sige en stabil regeringskoalition, som holder til i højre side af salen, og at mulighederne altså ligger andre steder.

Til sidst har jeg en speciel bemærkning til det ærede medlem hr. Erik Eriksen. Det